

жертва, никога некухте Ѡсждали неповинны те:

8 Защо́то Сынъ человѣческій Ѡ Господи́нъ ѡ на-сѣкѡта та.

9 Ѣ като преидѣ Ѡ тамъ доидѣ въ соборѣтъ ѡмъ.

10 Ѣ что́ кѣше тамъ Ѡдинъ человѣкъ, който ѡмаше сѣха рѣка, ѡ попытѣха го, ѡ рѣкоха: да ли Ѡ прощено да лѣкѣва нѣкой въ сѣкѡта, за да го ѡкабѣхатъ.

11 Ѣ то́й ѡмъ рече: кой человѣкъ Ѡ въ вѣтъ, който ѡко ѡма Ѡднѡ ѡвца, ѡ падне въ сѣкѡта въ нѣкоѡ гѡма, нещѣли да фѡне да ѡ ѡзвѣди;

12 Ѣ ко́лко Ѡ по́ добръ человекъ Ѡ ѡвца та; за то́ва Ѡ досто́йно да се прѣви докрѡ въ сѣкѡта.

13 То́гава рече на человекѣкатъ: простри си рѣка та, ѡ прострѣ ѡ: ѡ сотвори́са здрава, каквѡто дрѣга та.

14 Ѣ фарисѣи те като ѡзлѣзоха вонъ, сотвори́ха совѣтъ на него, каквѡ да го погубѣтъ.

15 Но Ѣисѣсъ като разѡмѣтовѡ, ѡидѣ Ѡ тамъ: ѡ много наро́ди ѡидѡха слѣдъ негѡ. ѡ ѡсѣлай ги сѣчки те.

16 Ѣ заповѣда ѡмъ да го не ѡзавлаѣватъ.

17 За да се ѡсполни ѡновѡ що Ѡ речено презъ про-

рѡка Ѣсѣта, който говори:

18 Тто сынѡ мой, когото самъ ѡзбрѣлъ: возлюбленый мой, на когото благоволи ѡдѣша та ми: ще положимъ ѡдѣхѣтъ мой на него, ѡ ще да возѡвѣсти сѣдѡ на гѡзыщъ те.

19 Не ще да повѣрне рѣчь, нѣто ще ѡзѡвѣка, нѣто ще чѣе нѣкой на крѣстѡпѣжѣтища та гласѣтъ мѡ.

20 Трѣстика стрѡшенна не ще да сломи, ѡ зафанѡлсе лѣнъ нещѣ да ѡугѡси: докле да ѡзвѣде сѣдѣтъ въ побѣда.

21 Ѣ на ѡме то мѡ гѡзыщъ те ще да се надѣватъ.

22 То́гава мѡ привѣдоха Ѡдинъ бѣсенъ, който бѣше слѣпъ ѡ нѣмъ: ѡ ѡсѣлай го, што́то слѣпыѡ ѡ нѣмыѡ ѡ видеше ѡ ѡмаше.

23 Ѣ чѡдѣхасе сѣчки те наро́ди, ѡ говори́ха: да не вѣде то́а Христѡсъ, сынъ Давидѡвъ;

24 Ѣ фарисѣи те като чѡха, рѣкоха: то́а не ѡзгонѡва бѣсове те, но то́кмѡ съ велѣзѣвѣлатъ кнѡзѣтъ бѣсовски.

25 Но Ѣисѣсъ като знѡлеше мѡсли те ѡмъ, рече ѡмъ: всѡко царѣство, ѡко се раздѣли на вѣхъ сѣке си, ще да запѣтѣе: ѡ сѣкой градъ, ѡли кѡща ѡко се раздѣли на вѣхъ сѣке си, нещѣ да ѡтой.